

går og foretager sig. Et af de store problemer på det her område er jo at sikre, at regeringen til stadighed gør alt, hvad den overhovedet kan for at sikre, at afviste asylansøgere kommer hjem og ikke opholder sig her i Danmark, for dette er fuldstændig undergravende for vores flygtningepolitik.

Det, vi har prøvet at få i form af den aftale, der ligger, er jo simpelt hen en aftale om, hvordan området administreres, ud over at vi selvfølgelig sætter ekstra midler af til nogle udsendelsesattachéer, altså nogle mennesker, der skal være beskæftiget med at sikre, at folk reelt kommer hjem.

Så er der jo også det helt afgørende i forhold til hjemsendelse, som har været omdrejningspunktet for os – vi har nævnt det tidligere – at hvis et land ikke vil modtage sine egne statsborgere, så får det konsekvenser i forhold til at modtage hjælp, altså bistand, fra Danmark. Det er jo en helt, helt nødvendig sammenkobling. Jeg tror ikke, der er mange skatteydere i Danmark, der forstår det, hvis de skal betale til et land, som ikke vil vise sig så anstændigt, at det vil modtage egne statsborgere, når de ikke er berettiget til at få flygtningestatus her i landet.

Så alt i alt kan vi sige, at på de fire områder, vi valgte at prioritere, er der kommet løsninger igennem, som gjorde, at vi syntes, at vi med god samvittighed kunne indgå en finanslovaftale med regeringen. Vi er glade for, at der jo også i virkeligheden på en lang række andre områder, specielt i forhold til vores svage grupper, sker det, at der bliver afsat midler rundtomkring, hvor det for de mennesker, det vedrører, vil gøre en forskel.

Det er en helt nødvendig satsning, fordi vi jo ved, at der er mange mennesker i vores samfund, der har behov for en ekstra håndsrækning. Og vi vil selvfølgelig gerne kunne vise, at når man indgår forlig med Dansk Folkeparti, så er der også en målrettet indsats på de områder.

Kl. 11.45

Det er baggrunden for, at vi indgik det samlede finanslovforlig, og det er også baggrunden for, at vi, når vi behandler ændringsforslagene også fra øvrige partier, tager udgangspunkt i, at vi støtter de ændringsforslag, der er en følge af det forlig, og altså ikke kan støtte øvrige ændringsforslag.

Der er et par ændringsforslag, det vil man se ved afstemningerne, hvor vi vil bryde det mønster for at tilkendegive vores politiske holdning, men ellers vil hovedmønsteret være, at vi selvføl-

gelig støtter de ændringsforslag, der er en følge af forliget, der er indgået med os, og så afviser de øvrige ændringsforslag, der er stillet til finanslovens tredje behandling.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er der nogle korte bemærkninger. Der er indtil videre otte, det er en servicemeddelelse, ikke en opfordring til andre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti har jo indgået forlig med regeringen om strukturreformen, den største omvæltning nogen sinde i dansk historie, som berører mange hundrede tusinde offentligt ansatte ud over de mange borgere, der vil komme til at mærke følgerne af, at man ændrer samfundet så radikalt.

Vi havde jo i fredags første behandling af den første del af strukturreformen, og vi kan i ændringsforslagene til finansloven se på skatteområdet, hvad det er, man regner med dér, og vi kan se, at man lægger op til nedskæringer, bl.a. 700 færre ansatte på skatteområdet.

Jeg vil gerne høre Dansk Folkeparti, om man slet ikke er bekymret for, at der ikke er nogen tryghed for de offentligt ansatte med hensyn til løn- og ansættelsesvilkår, at der overhovedet ikke er sat penge af til at sikre, at folk ikke kommer til at få ringere ansættelsesvilkår i fremtiden og heller ikke på en lang række områder har nogen sikkerhed for jobbene, ud over at man er ansat 1. januar 2007?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Udgangspunktet er, som fru Line Barfod også ved, at når man ændrer på organisationen af den offentlige sektor, når man flytter en opgave fra et område til et andet, så skal de mennesker, der er engageret ét sted, følge med hen til det andet sted. Så spørger fru Line Barfod, om det så betyder, at når de så er blevet flyttet derhen, så fyrer man dem bare.

Det er ikke sådan, det skal være. Det er blevet sagt talrige gange, også til fru Line Barfod, at udgangspunktet for os ikke er, at vi får brug for færre gode mennesker. Udgangspunktet er sådan set, at den offentlige sektor nok på et tidspunkt står med det problem at skulle sikre sig at have gode folk til opgaverne, for der vil jo være mange i den offentlige sektor, der vil føle sig tilskyndet til at gå ud i den private sektor. Nogle af